

C34 – BRU1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

18 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verhoging van de investeringsdotatie van het Brusselfonds voor de aanleg van een voetbalcentrum in Jette	1
Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de oprichting van het informatie- en documentatiepunt voor de Vlaamse Rand	5
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken van de zogenaamde Brusselnorm en Brusseltoets	7

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verhoging van de investeringsdotatie van het Brusselfonds voor de aanleg van een voetbalcentrum in Jette

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik weet dat dit onderwerp hier al besproken is, maar ik kan niet op twee plaatsen tegelijk zijn. Onlangs hebben enkele verenigingen bij mij hun bezorgdheid geuit omtrent het voetbalcentrum in Jette.

Eerder dit jaar, bij de begrotingswijziging, stemde het Vlaams Parlement in met een verhoging van de investeringsdotatie voor het Vlaams Brusselfonds. Op zich heb ik daar niets tegen, vanuit de gedachte dat Vlaanderen Brussel niet mag loslaten. De bestemming van die toegevoegde middelen vormt de reden van deze vraag om uitleg. Ze zouden namelijk besteed worden aan de uitbouw van een Vlaams voetbalcentrum op de grond van de VUB-campus in Jette. Dat zou ten goede komen aan de studenten en het personeel van de VUB, maar meer nog aan de voetbalvereniging de Ritterklub.

De middelen afkomstig van het Sportinfrastructuurfonds zouden worden aangewend om voor dit nieuwe voetbalcentrum twee kunstgraspleinen aan te leggen evenals kleedkamers, een sanitair blok en een polyvalente vergaderzaal. Er komt ook een omheining, verlichting en natuurlijk: de onvermijdelijke parking. Men maakt gewag van parkeerplaatsen voor veertig auto's en twee autobussen, in de buurt van de nu nog onverharde Schapenbaan. Het terrein heeft een niveauverschil tot meer dan 7 meter. Er moeten egalisatiewerken worden uitgevoerd. Er is geen infrastructuur, het terrein moet helemaal ontsloten worden voor intensief gebruik.

Omwonenden en Brusselse natuur- en milieuverenigingen hebben vragen en bezwaren geformuleerd. Die zou ik graag aan u voorleggen, mijnheer de minister. In de eerste plaats: voor wie is het project eigenlijk bedoeld? Zoals zovele clubs kent ook de Ritterklub problemen, maar al met al is het eerder een elitaire club, met meer leden van buiten dan van binnen Brussel. Er zijn wel contacten met Brusselse scholen maar ook bij de jeugdspelers blijkt er in vergelijking met andere Brusselse jeugdclubs weinig sprake te zijn van integratie. Het merendeel van het personeel van het universitaire ziekenhuis van de VUB alsook de studenten wonen niet in Brussel. Dit project

gaat voor een deel voorbij aan de Brusselse realiteit. Er wordt ook een rare constructie opgezet. Via de VUB, die eigenaar is van de terreinen, wordt een van de lokale voetbalclubs substantieel gesubsidieerd. Is een rechtstreekse subsidie aan de sportclub op basis van een langetermijnovereenkomst niet zuiverder?

Het hele Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kent amper drie Europees beschermde groenzones in het kader van Natura 2000. Een daarvan is Laarbeekbos binnen welke parameter het voetbalcentrum gelegen is. Het gebrek aan groen is nog steeds een van de drie voornaamste redenen voor stadsvlucht. De VUB, eigenaar van het terrein dat een buffer vormt voor het Laarbeekbos, zou dus vanuit gezondheidsredenen en redenen van stedelijke leefbaarheid eerder de voorkeur moeten geven aan een project waarin natuurwaarden en sociaalrecreatieve doelstellingen met elkaar verzoend worden. Niet enkel de mens vlucht er trouwens weg, de onvermijdelijke geluid- en lichthinder zullen zonder enige twijfel schade berokkenen aan de vleermuizenpopulatie die daar zit en op basis waarvan het gebied trouwens in Natura 2000 is opgenomen. Wordt het gebied niet beter aangewend als buffer voor dit natuurgebied?

Een van de doelstellingen van de Vlaamse overheid is het vergroenen van de Vlaamse Rand rond Brussel, of op zijn minst het versterken van de Groene Gordel. De provincie Vlaams-Brabant en een aantal Vlaams-Brabantse gemeenten hebben daar oog voor. Recent is de gemeente Asse langsheen de grens met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (BHG) een groene ontwikkeling gestart van de Molenbeekvallei met onder meer de aanleg van een nieuw bos, het Kerremansbos. Getuigt het dan van goed bestuur om met Vlaamse middelen het groen langs de Brusselse zijde van de Rand te gaan beknibbelen?

De welbekende moestuintjes moeten wijken voor voetbalvelden en een kantine. Dit is zeer jammer voor de appartementsbewoners uit de buurt. Moestuintjes waren recent toch een stokpaardje van gewezen minister-president Leterme?

Momenteel is er geen toegangsweg, geen straatverlichting en geen aansluiting op riolering, energie en drinkwater. Worden dit kosten voor de gemeente Jette? Misschien heeft die wel dringender noden.

Door gebrek aan openbaar vervoer en fietspaden zal de toegangsweg een grote stroom auto's aantrekken met de nodige overlast tot gevolg. De vzw Trage Wegen protesteert hiertegen omdat ze vreest voor onherstelbare schade indien de Schapenbaan zou worden verhard.

Is er eigenlijk een probleem om voetbalvelden in het noorden van Brussel en vlak daarbuiten te vinden? Wat gebeurt er met de inkomsten die zowel de kantine als de polyvalente zaal zullen genereren? Gaan die specifiek naar die ene club? Of naar de VUB?

Op het terrein bevindt zich nu een schitterende hoogstamboomgaard. Het is een van de negen biologisch waardevolle boomgaarden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Hij wordt beheerd door de Boomgaardclan, een enthousiaste groep mensen onder impuls van de Jeugdbond voor Natuur en Milieustudie, met deelname van de Open Scouts en de VUB zelf. De boomgaard valt onder het 'Copernicus universiteitshandvest voor duurzame ontwikkeling' dat de VUB heeft ondertekend. Copernicus Campus is een Europees netwerk van universiteiten die zich wensen in te zetten voor een meer duurzame samenleving en die stappen zetten om dit op termijn in de praktijk te brengen. Het Oude Hoogstamboomgaardproject kan in de toekomst bijdragen aan een voortrekkersrol spelen in het realiseren van de doelstellingen van het Copernicus universiteitshandvest. De activiteiten die plaatsvinden in de boomgaard hebben tot doel duurzame ontwikkeling in de praktijk te brengen om van de zone op die manier een laboratorium voor praktijkgerichte duurzame ontwikkeling te maken. Het project, de voetbalvelden voor de Ritterklub, past niet binnen dit geheel.

Ik heb nog een andere belangrijke vraag: is dit prioritair? Als er dan inderdaad extra middelen zijn voor Brussel, kunnen die dan niet beter elders aangewend worden? Binnen het Brussels Instituut voor Milieu (BIM) zijn er plannen tot het inrichten van een speelbos op de gronden tussen de Schapenbaan en de Ring. Dit is perfect verzoenbaar met natuurbehoud omdat de recreatiedruk op het Laarbeekbos daardoor zal afnemen. Uiteraard betekent een speelbos ook een meerwaarde voor de Jetse scholen, de jeugdverenigingen en de niet-georganiseerde jeugd.

Kortom, deze locatie lijkt ons slecht gekozen voor de aanleg van twee voetbalvelden inclusief parking en infrastructuur. Volgens ons dient er in Jette bij voorrang geïnvesteerd te worden in een duurzaam sociaalrecreatief project dat mikt op een groter doelpubliek van studenten, personeel, patiënten van de VUB, maar ook de jeugdbewegingen, de scholen en dat perfect verzoenbaar is met de natuurwaarden van het aangrenzende Laarbeekbos en de Molenbeekvallei.

Zoals u ziet, menen we dat de middelen beter aangewend kunnen worden. We vernemen graag de motieven waarom de Vlaamse Regering een Vlaams voetbalcomplex naast het Laarbeekbos als een absolute prioriteit in het Brusselbeleid heeft uitgeroepen. We wachten ook met ongeduld op uw antwoord op de vragen en bemerkingen van de Brusselse milieu- en natuurverenigingen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik heb toch een beetje de indruk dat de heer Glorieux van een andere planeet komt als hij de vraag stelt of het voor een vereniging echt moeilijk is om ten noordwesten van Brussel een voetbalterrein te vinden. Het probleem doet zich in heel Brussel voor.

Mijnheer Glorieux, u zegt dat het hier om een elitaire club gaat. Als u het gebruik van het Nederlands als voertaal als elitair beschouwt, dan valt de Ritterklub inderdaad onder die definitie. Bij mijn weten is het de enige Brusselse club in de Belgische voetbalbond die het Nederlands als voertaal gebruikt. Vandaar ook dat heel wat Nederlandstalige kinderen, Brusselse Vlamingen en, naar ik aanneem, kinderen uit de Vlaamse Rand er komen spelen.

Ik heb menen te begrijpen dat ondertussen de helft van de aangesloten leden niet-Nederlandstaligen zijn. Daar voetballen is een uitstekend middel om buiten de school met het Nederlands in contact te komen.

Het is altijd een onderdeel van het beleid van de Vlaamse Regering geweest om anderstalige kinderen die naar het Nederlandstalig onderwijs gaan, ook buiten de school naar het Nederlandstalige verenigingsleven te leiden. We steunen haar daar in. Een voetbalvereniging zoals de Ritterklub kan daar een uitstekende rol in spelen. Ik pleit er niet voor om die mensen te laten wijken voor vleermuizen.

Het gaat trouwens niet alleen om die ene voetbalclub. Mijnheer de minister, ik heb menen te mogen begrijpen dat u daar een echt voetbalcentrum tot stand wilt brengen. We staan achter dat project. Tijdens de bespreking van de aanpassing van de begroting van eind mei van dit jaar is het punt al uitvoerig aan bod gekomen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik zal proberen kort te zijn. Zoals de leden van de commissie weten, ben ik vrij nauw betrokken bij dit project. Ik zal ook niet proberen te antwoorden in de plaats van minister Anciaux.

Toch heeft de heer Glorieux een aantal onjuistheden geformuleerd. Ik neem hem die absoluut niet kwalijk. Ik weet dat hij een supporter van Brussels is, en die hebben bij mij altijd een streepje voor. Ik merk trouwens ook op dat dit de commissie is met de meeste supporters van Brussels van het hele Vlaams Parlement. Ik zal me straks nader verklaren waarom ik op dat element de nadruk leg.

Mijnheer Glorieux, ik heb niet de indruk dat u het dossier volledig beheerst. Dat geldt ook voor degenen die u die informatie hebben ingefluisterd, tenzij het er

sommigen om te doen is onjuiste informatie te verstrekken. Er is een eerste milieustudie uitgevoerd. Ik veronderstel dat minister Anciaux daar straks dieper op zal ingaan. Die studie is gunstig voor het project. Men kan het betreuren, maar het terrein is ingekleurd als bouwgrond. Er gebeurt dus helemaal niets illegaals. Uit de eerste bemerkingen van de studie, die gedurende zes maanden door twee wetenschappelijke deskundigen werd verricht, blijkt dat het project kan worden ingepast in de omgeving. Wel moeten er enkele begeleidende maatregelen worden getroffen.

U zegt ook dat er zich een schitterende hoogstamboomgaard bevindt op het terrein. Die is niet in gevaar. De boomgaard ligt toch nog een eind verwijderd van het terrein waar het project zou worden ingeplant.

U had het eveneens over het speelbos. Dat is een uitstekend idee. Ik sta volledig achter de intenties van het BIM om het gedeelte tussen de Schapenweg en de ring om te vormen tot een gewestelijk speelbos. De voogdijminister van het BIM, mevrouw Huytebroeck, ziet dat speelbos momenteel helemaal niet zitten. Misschien kunnen we haar samen ervan overtuigen om dat stuk te ontwikkelen.

Mijnheer Glorieux, u bent een supporter van Brussels. Voor supporters van Anderlecht is het gemakkelijk. Ze winnen vaak. We weten ook welk soort volk zich in het Astridpark ophoudt. Ik merk op dat er tot hiertoe nog geen protest is. (*Gelach*)

De club die mogelijk haar thuisbasis zou vinden in dat voetbalcentrum is helemaal niet de elitaire vereniging waar u ze voor verslijt. Ik nodig u echt uit om samen met mij een aantal matches van de jeugd ploegen te volgen. Het klopt dat de helft van de jeugd ploegen bestaat uit Nederlandstalige Brusselaars, Brusselaars die een band hebben met het Nederlands, in elk geval Brusselaars van vreemde origine die in het Nederlandstalig onderwijs zitten. Dat is allesbehalve elitair. Misschien was dat vroeger het geval. Het was een Vlaamse club in Brussel, zoals Celtic ook een ploeg is met een bepaald gezicht. Wat zou er fout aan zijn als vanuit de originele doelstellingen – in dit geval het behoud van het Nederlands – een vrij open karakter wordt gepromoot? Voor mij is er geen probleem. De club stelt zich open voor een heel ruim publiek. Ik heb echt het gevoel dat u er naast zit met de nadruk te leggen op het elitaire karakter. Ik nodig u uit om uw RWDM-, uw Daring- en Brusselsgevoel te toetsen aan de Ritterklub. U zult aangenaam verrast zijn.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, veel van de opmerkingen die ik wilde maken, zijn al aan bod gekomen. Ik kan dus kort zijn.

Ik onderschrijf volledig de stelling van de twee vorige sprekers. De Ritterklub is allesbehalve elitair. Ik weet niet waar die informatie vandaan komt. Ik hoor dat de helft van de jonge spelertjes van allochtone origine is. Zoals de heer Gatz heeft gezegd, wordt wel voorrang gegeven aan kinderen die het Nederlandstalig onderwijs volgen. We kunnen het alleen maar toejuichen dat kinderen uit dat onderwijs ook via buitenschoolse activiteiten in contact kunnen komen met het Nederlands.

Als mijn informatie correct is, zouden die volkstuintjes inderdaad verdwijnen. Aan de VUB wordt wel gevraagd om een alternatief te zoeken voor die tuintjes.

Mijnheer de minister, ik zal niet ingaan op de vraag of het opportuun is het terrein daar in te planten. Ik vind het heel positief dat u verder werk wilt maken van een betere sportinfrastructuur in Brussel, meer bepaald voor de Ritterklub, de enige door de VGC erkende voetbalvereniging. De Ritterklub is al zo lang vragende partij voor een eigen terrein en kantine.

Mijnheer de minister, de VUB heeft al heel wat middelen gekregen uit de begroting voor onderzoek in sportdossiers. Ik denk aan het sporthotel en nu weer dit toch heel belangrijke dossier. U gunt ook nog andere dossiers aan de VUB. Ik spreek me niet uit over het feit of dat terecht is of niet. Ik stel dat enkel vast. Er zijn echter nog andere scholengroepen die de aanleg van een dergelijke sportinfrastructuur zouden kunnen toejuichen.

Ik wil nog eens benadrukken dat ik het eens ben met de keuze om voetbalterreinen aan te leggen. Ik ben het niet eens met wat de heer Glorieux zegt. We kunnen het enkel toejuichen dat mensen zich engageren om in een voetbalvereniging als de Ritterklub te gaan spelen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, zoals u weet, vormt sportinfrastructuur een belangrijke randvoorwaarde voor sportbeoefening. Zonder infrastructuur kunnen heel wat sporten niet beoefend worden. Brussel vertoont op dat vlak, nog meer dan de andere regio's in Vlaanderen, een tekort aan kwaliteitsvolle sportinfrastructuur.

Ik wil hiervoor mee oplossingen aanreiken, onder meer via het Vlaams Sportinfrastructuurplan. In een partnership met de lokale besturen en via de methode van de alternatieve financiering zullen we in de loop van de volgende jaren de nood aan sportinfrastructuur voor ruim 35 procent proberen weg te werken. Alles samen is dat goed voor een investeringsbedrag van 225 miljoen euro, meteen de grootste investering ooit inzake sportinfrastructuur in Vlaanderen.

Een deel van die middelen wil ik via de VGC investeren in sportinfrastructuurprojecten in het tweetalige

gebied Brussel Hoofdstad. Daarnaast wil ik via het Vlaams Brusselfonds het project voetbalcentrum Brussel ondersteunen. Ik heb daarvoor in de nodige middelen voorzien. Die zijn uitgebreid aan bod gekomen bij de begrotingsbesprekingen.

Deze infrastructuur situeert zich vlak naast de campus Jette van de VUB. De raad van bestuur van de VUB heeft het project in juli 2007 principieel aanvaard en heeft van mij de opdracht gekregen om een projectomschrijving van de infrastructuur, de toekomstige beheersformule en de bezetting van het voetbalcentrum te bezorgen. Zodra dat alles aan mijn diensten wordt overgemaakt, zal ik het dossier aan de Vlaamse Regering voorleggen.

Mijnheer Glorieux, uw vragen geven blijk van een terecht bezorgdheid over de uitbreiding van de sportieve mogelijkheden versus het behoud van de reeds bestaande recreatiemogelijkheden en de volkstuinjes. Ook uw vragen met betrekking tot het evenwicht tussen natuurbehoud en het uitbreiden van de sportfunctie in het gebied zijn volkomen terecht. De heer Gatz heeft al heel duidelijk op een aantal van die bezorgdheden gerepliceerd. Ik dat alleen maar onderschrijven: het beeld van de Ritterklub is niet correct, de boomgaard waar u naar verwijst is daar niet gelegen, en zo meer.

Om een concreet en juist beeld te kunnen krijgen van de situatie en gevoeligheden ter plaatse werd een studie besteld bij Aeolus. Dat rapport wordt tegen eind november afgeleverd. Pas dan zullen we een juist beeld hebben van de bijzonderheden die dit natuurgebied met zich meebrengt en op welke manier we daar bij de verdere ontwikkeling van het voetbalcentrum Brussel rekening mee kunnen houden. Ik informeer u hier graag verder over zodra ik het rapport met aanbevelingen heb ontvangen.

Op uw vraag over de keuze en locatie van het project betreft, kan ik u het volgende antwoorden. Ik probeer telkens in te spelen op opportuniteiten rond samenwerkingsmogelijkheden, en tegelijk een oplossing te vinden voor meervoudige sportinfrastructuurproblemen. De keuze van de locatie is deels bepaald door het feit dat aan de VUB voor deze terreinen een recht van opstal is verleend voor het optrekken van een sportzaal, een omnisportterrein met kleedkamers, sanitair enzovoort. Het project dat nu voorligt, biedt ook een oplossing voor de behoefte aan voetbalterreinen voor studenten en personeel van de VUB-campus Jette en voor de studenten van de lerarenopleiding van de Erasmus Hogeschool Brussel. Maar ook de Ritterklub, een van de weinige Nederlandstalige clubs in Brussel, is vragende partij voor degelijke voetbalaccommodatie, die een oplossing biedt voor de structurele problemen waarmee ze momenteel worden geconfronteerd – geen eigen terreinen – en waaraan de club dreigt ten onder te gaan.

Van de in totaal ongeveer 1800 geschatte gebruiksuren zullen er 900 door de Ritterklub worden ingenomen. 320

uren zijn voorzien voor de VUB en de Erasmus Hogeschool. De resterende uren zullen door de VGC en de gemeente worden gebruikt voor sportkampen en andere ‘Sport voor Allen’-initiatieven en door andere sportclubs.

Onze bekommernis voor de natuur blijft intact, maar dit terrein is reeds zo lang voorzien als sportinfrastructuur dat daar een sterke maatschappelijke consensus rond was gegroeid. Het zou mij plezieren mochten we dat langs Vlaamse kant kunnen behouden.

Mijnheer Delva, ik heb aan andere collega’s die mij dezelfde vraag stelden, eens het lijstje gegeven van de verdeling van de sport- en topsportkredieten in verband met wetenschappelijke samenwerking en dergelijke meer. Ik kan u verzekeren dat sommige andere universiteiten daar nog ver bovenuit komen. Het is niet omdat we goed samenwerken met één universiteit dat de andere universiteiten in het gedrang komen.

De nieuwe Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB) is onder meer ook in het kader van de woonzorgzones een van onze partners bij de ontwikkeling van een project aan het Martelarenplein. Dus ook op andere terreinen gaan de twee associaties een partner zijn in het verder ontwikkelen van het Brusselbeleid. We kunnen hier mijns inziens niet spreken over bevoorstellen. De VUB neemt hier een coördinerende taak op zich en we zijn daar heel blij mee. Het realiseren van dit sportcomplex is een grote verantwoordelijkheid. Het vergt grote inspanningen van de VUB om dit mee mogelijk te maken.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik stel vast dat organisaties als het BIM, Natuurpunt Brussel, JNM, vzw Trage Wegen en dergelijke toch vraagtekens plaatsen bij die milieu- en natuuraspecten. Die organisaties zijn doorgaans goed geïnformeerd, zeker als het over lokale projecten gaat. Ik wacht in elk geval vol ongeduld de studie van Aeolus af, waarin al die aspecten opgenomen en bestudeerd worden.

De fundamentele vraag blijft of het voor ons Vlaamse Brusselbeleid een prioriteit moet zijn om in de infrastructuur voor één voetbalclub te investeren. Ik meen bovendien begrepen te hebben dat het structurele probleem niet zozeer het gebrek aan voetbalvelden was, maar dat het vooral te maken had met het uitbaten van een eigen kantine. Op zich is dat natuurlijk ook een legitiem probleem – als kleine, lokale voetbalclub heb je nu eenmaal inkomsten nodig. Maar dan vraag ik me wel af of dit binnen het Vlaamse Brusselbeleid als een prioritair project gesubsidieerd moet worden.

Mijn belangrijkste bezorgdheid gaat evenwel uit naar de natuuraspecten, zoals ze door de verschillende natuurverenigingen uit Brussel aangekaart zijn.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Glorieux, 30 jaar geleden heeft mijn vader een overeenkomst gesloten met de VUB ter ontwikkeling van een sportinfrastructuur op die plek. Het zou mooi zijn mochten we dertig jaar na die eerste stap ook iets realiseren. U betwijfelt of dat een prioritair project is, ik vind het bijna een schande dat het er nog niet is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de oprichting van het informatie- en documentatiepunt voor de Vlaamse Rand

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is de ideale periode van het jaar om even de beleidsbrieven te evalueren, om te kijken wat er in de eventuele moties aan bod is gekomen en te bekijken hoever we daarin staan.

De Vlaamse Rand met zijn 19 gemeenten verdient altijd onze blijvende aandacht. Alle betrokken overheden, zowel op lokaal, provinciaal als Vlaams niveau, spelen daarin een zeer belangrijke rol, zeker ook wat betreft het Nederlandstalige karakter en de vrijwaring daarvan. Het is in dat kader van groot belang dat men kan steunen op gegevens die vanuit historisch, documentair en statistisch oogpunt beleids- en beheersrelevant zijn en die de regio echt kenmerken.

Er is al heel wat informatie en statistisch materiaal voorhanden om het beleid in de Vlaamse Rand cijfermatig te onderbouwen. Tot op heden wordt dit echter niet systematisch bijgehouden. In de beleidsbrief van 2007 konden we vaststellen dat na een aantal aftastende gesprekken met mogelijke partners, concreet gestalte zou worden gegeven aan het voornemen om een studie- en documentatiepunt voor de Vlaamse Rand op te zetten. De vzw de Rand zou daarbij een belangrijke schakel zijn.

Ik wil even verwijzen naar de motie van aanbeveling die we aansluitend op de bespreking van de beleidsbrief in het Vlaams Parlement hebben goedgekeurd. Daarin hebben we de Vlaamse Regering gevraagd een informatie- en documentatiepunt op te richten waar allerlei gegevens over de Vlaamse Rand beschikbaar zouden zijn. Een centrum waar alle relevante informatie over de Vlaamse Rand verzameld wordt, lijkt me heel nuttig, al was het maar om een overzicht te krijgen van wat zich binnen de Vlaamse Rand beweegt en wat de effecten zijn van het beleid op het terrein.

Mijnheer de minister, we hebben al heel wat informatie gekregen over de oprichting van dat informatie- en documentatiepunt in het jaarverslag van de taskforce van de Vlaamse Rand, maar ik heb nog een aantal concrete vragen.

Hoever staat het met de oprichting van dat centrum? Hoe zal het informatieloket voor het informatie- en documentatiepunt waarvan sprake in het verslag van de taskforce er concreet uitzien? Wie wordt er nog betrokken bij het documentatiecentrum? Welke middelen worden hiervoor vrijgemaakt? Wie zal het informatie- en documentatiepunt in de praktijk aansturen? Hoe zal de concrete structuur van dit centrum eruit zien?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: De vragen van mevrouw De Wachter zijn relevant. Ik had gedacht dat die zaak over enkele weken zou worden aangekaart naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen voor volgend jaar.

Er is een zaak die me nog niet helemaal duidelijk is, meer bepaald de rol in dit verhaal van de vzw de Rand. In de beleidsbrief 2006-2007 staat in verband met het voornemen voor de oprichting van dit studie- en documentatiecentrum dat de vzw daarbij een belangrijke schakel zal zijn. Tijdens de besprekingen van november vorig jaar hebt u gesteld dat de opdracht van de vzw de Rand te beperkt is en dat ze niet de expertise in huis heeft om een dergelijk centrum uit te bouwen. Het in huis halen van die expertise was een te dure en niet efficiënte zaak. U hebt toen gezegd dat de studiedienst van de Vlaamse Gemeenschap een geschikter instrument was. De vzw zou enkel als een soort van front-office kunnen fungeren.

Bij de begrotingsaanpassing dit jaar hebt u gezegd dat de vzw een belangrijke rol zou spelen in de uitbouw van het op te richten informatie- en documentatiepunt. Ik weet niet of de knoop over de rol van de vzw intussen is doorgehakt.

U zei toen in mei dat u binnen afzienbare tijd een mededeling zou doen aan de Vlaamse Regering en dat u de commissie op de hoogte zou houden van de verdere evolutie van dit informatiepunt. Ik heb daar sindsdien niets meer over gehoord. De vragen van mevrouw de Wachter zijn dan ook terecht.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, u weet dat wij van bij het begin van deze legislatuur voorstander zijn geweest van de oprichting van zo'n documentatiecentrum voor de Vlaamse Rand. Ik sluit

me dan ook van harte aan bij de vragen van mevrouw de Wachter. Het zou een nuttig beleidsinstrument zijn. De Vlaamse Rand is geen homogeen gebied. Als we beschikken over de juiste informatie, kan dat ons helpen om de juiste beslissingen te nemen, de resultaten van bepaalde beleidsbeslissingen te meten op het terrein, en de middelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden. Het zou dus grote voordelen kunnen opleveren.

Het lijkt me evident dat de vzw De Rand daar een heel belangrijke rol in zou spelen. Die is daar trouwens zelf vragende partij voor. Ik ben dan ook benieuwd naar de stand van zaken.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik had in de beleidsnota Vlaamse Rand inderdaad aangekondigd “dat om tegemoet te komen aan het probleem van slechts gedeeltelijk beschikbaar cijfermateriaal over de Vlaamse Rand als geheel, we opdracht zouden geven aan de administratie Planning en Statistiek om voor alle gegevens die ze verzamelen ook systematisch een overzicht en groepering te maken volgens het criterium van de negentien gemeenten. Dat moet gebeuren in samenwerking met de cel Vlaamse Rand die steeds nieuwe te onderzoeken evoluties moet signaleren.”

In de beleidsbrief is dat nog verder uitgewerkt. Na een aantal aftastende gesprekken met mogelijke partners zal concreet gestalte worden gegeven aan het voornemen om een studie- en documentatiecentrum voor de Vlaamse Rand op te richten waarin de vzw De Rand een belangrijke schakel zal zijn. Ik heb de verdere uitbouw van dat kennis- en informatiepunt op 5 oktober 2007 aan de Vlaamse Regering meegedeeld.

Er zijn vijf aspecten of actiepunten. Ten eerste is er de vraag hoe we de centrale aansturing organiseren. Het tweede aspect is de uitbouw van een virtuele bibliotheek met alle beschikbare publicaties en gegevens over de Vlaamse Rand. Ten derde is er het onderzoek naar en de rapportering over ontwikkelingen in de Vlaamse Rand en het on line ontsluiten van data. Het vierde aspect betreft de oprichting van een stuurgroep en adviesgroep. Ten vijfde is er de oprichting van een infoloket voor het informatie- en documentatiepunt bij vzw De Rand.

De centrale aansturing van dat centrum gebeurt door het departement DAR, cel Coördinatie Vlaamse Rand. Hiervoor voorzien we in een bijkomende aanwerving van een universitair documentalist. Die persoon staat in voor de beleidsondersteuning, voor de contacten met externe partners, voor het verzamelen, opzoeken, aanbrengen en aanvullen van relevante informatie, voor de ontsluiting ervan via de website www.vlaamserand.be en voor de ondersteuning van de stuurgroep. Vandaag vindt overigens de mondelinge selectie plaats voor de aanwerving van dit personeelslid.

Voor de uitbouw van een virtuele bibliotheek brengt het interuniversitair onderzoekscentrum bestaande uit de VUB, de KUB en EHSAL momenteel alle beschikbare publicaties en gegevens over Brussel op een wetenschappelijk verantwoorde wijze onder in een virtuele bibliotheek www.briobrussel.be. Dat interuniversitair onderzoekscentrum kan een gelijkaardige opdracht vervullen voor de Vlaamse Rand. Deze virtuele bibliotheek zal een eigen structuur en visualiteit krijgen, los van die van Brussel. Binnen de bestaande beleidskredieten van de Vlaamse Rand is er ruimte voor de toekenning van de noodzakelijke middelen aan het interuniversitair onderzoekscentrum.

Deze virtuele bibliotheek is bedoeld als een dynamisch werkinstrument waarmee een ruime doelgroep van gespecialiseerde onderzoekers, studenten, overheden, administraties, actoren van het middenveld en andere geïnteresseerden snel en efficiënt informatie kan bekomen over de Vlaamse Rand.

Naast kennisverspreiding bestaat tevens de ambitie om met een dergelijke website het wetenschappelijk onderzoek over de Vlaamse Rand aan te moedigen en te ondersteunen.

Inhoudelijk zal de nadruk vooral liggen op thema's die behoren tot de zogenaamde maatschappijwetenschappen, meer bepaald politiek-juridische, taalsociologische, sociaallinguïstische, politiekeconomische, financiële, sociaaldemografische en -geografische, ruimtelijke en andere relevante aspecten met betrekking tot de Vlaamse Rand. De klemtoon ligt daarbij op de periode na de Tweede Wereldoorlog. De oplevering van deze site met een begin van bibliografie, komt er uiterlijk in het voorjaar 2008.

Het derde actiepunt is het onderzoek naar en rapportering over ontwikkelingen in de Vlaamse Rand en het on line ontsluiten van data. Deze opdracht wordt toegelikt aan de studiedienst van de Vlaamse Regering. Het verzamelen van gegevens en het opstellen van relevante beleidsrapporten gebeurt zowel op eigen initiatief als op vraag van de stuurgroep. Voor de inbreng van de studiedienst moeten zowel het team monitoring als het datateam ingezet en versterkt worden. Ook voor deze wervingen zijn bijkomende middelen verkregen op de personeelskredieten van DAR/Studiedienst Vlaamse Regering via de budgetcontrole 2007. In afwachting van de aanwerving van deze twee personen worden ad-hocvragen over de Vlaamse Rand opgevolgd door het team monitoring en het datateam van de studiedienst.

We zullen een stuurgroep oprichten. Deze stuurgroep fungeert als adviesgroep met vertegenwoordigers van de verschillende bestuursniveaus – Vlaamse overheid, provincie Vlaams-Brabant, gemeenten – en van alle

overheidsorganen. Deze stuurgroep kan advies geven of een vraag formuleren over noodzakelijke beleidsgerichte onderzoeksprojecten of wetenschappelijke studies in functie van belangrijkheid inzake beleidsbepaling.

De stuurgroep heeft dus een andere opdracht dan de Task Force Vlaamse Rand. Deze ambtelijke werkgroep gaat immers na in hoeverre de doelen vooropgesteld in de beleidsnota 'Samenwerken voor een goed Vlaams bestuur in de Vlaamse Rand' en in de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 gerealiseerd worden. De opdracht van de stuurgroep is echter ruimer dan de opvolging van de opties die werden genomen in de beleidsnota of de aanvullende regeerverklaring.

Deze stuurgroep is samengesteld uit twaalf leden: de vzw de Rand, de studiedienst van de Vlaamse Regering, de interuniversitaire onderzoeksgroep Vlaamse Rand, de administratie van de provincie Vlaams-Brabant, de gedeputeerde bevoegd voor het Vlaams Karakter, de Task Force Vlaamse Rand, het platform van de gemeenten uit de Vlaamse Rand, de conferentie van Vlaamse mandatarissen, de vertegenwoordiger van de cel coördinatie Vlaamse Rand, het agentschap voor Binnenlands Bestuur, de minister bevoegd voor de coördinatie van het beleid in de Vlaamse Rand rond Brussel en de minister bevoegd voor de studiedienst van de Vlaamse Regering vaardigen elk een vertegenwoordiger af. Als het over een onderzoeksproject gaat in het domein van een functioneel bevoegde minister, wordt de stuurgroep uitgebreid met een vertegenwoordiger van de administratie of kabinet van die minister.

Ten slotte komt er een infoloket voor het informatie- en documentatiepunt bij vzw De Rand, naar analogie met het taaloket. Dit loket fungeert als frontoffice voor het informatie- en documentatiepunt, registreert vragen en geeft waar mogelijk ook zelf antwoorden. De doelgroep van dit infoloket is zeer divers, van een zeer breed publiek, tot en met juristen, beleidsvoerders enzovoort.

Daarvoor wordt een intense samenwerking opgezet met de cel Coördinatie Vlaamse Rand. Hoofdtak van dit loket moet zijn het actief communiceren van maatschappelijk interessante informatie via enerzijds de reeds bestaande interne media, anderzijds ook via andere regionale of landelijke media. Deze communicatie zal ook beschikbaar gesteld worden via de koepelwebsite Vlaamse Rand. Voor de uitvoering van deze functie wordt één personeelslid aangeworven bij vzw De Rand. Voor deze werving zijn middelen toegevoegd aan de algemene dotatie aan vzw De Rand via de budgetcontrole 2007.

Daarmee is dit engagement in uitvoering. We leveren een grote financiële inspanning. Ik zal u de details daarvan opsommen. We werven een bijkomend personeelslid aan op de cel Coördinatie Vlaamse Rand. Personeels- en werkingskosten bedragen jaarlijks 51.000 euro. We

subsiëren de virtuele bibliotheek aan het universitaire onderzoekscentrum. De kosten worden geraamd op 50.000 euro. We versterken de studiedienst van de Vlaamse Regering met een BI-programmeur voor 44.497 euro en een AI-informaticus voor 64.185 euro. De oprichting van de stuurgroep brengt natuurlijk geen kosten met zich mee. Voor het infoloket bij vzw De Rand worden de werkingsmiddelen verhoogd met 48.000 euro.

Dit is slechts de eerste stap in een proces. Als dit informatie- en documentatiepunt in werking is, zullen er studies en onderzoeken moeten worden uitgevoerd naar leemtes in het beleid. Binnen de bestaande middelen voor de Vlaamse Rand kunnen we hiervoor ruimte vrijmaken. Ook de provincie Vlaams-Brabant heeft me trouwens al te kennen gegeven dat zij 75.000 euro kan inschrijven op haar begroting voor de financiering van onderzoeksopdrachten.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide en gedetailleerde antwoord. Ik denk dat we dat ook verder zullen opvolgen. Het antwoord was zeer reëel en niet virtueel.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik denk dat dit een belangrijk beleidsondersteunend en beleidsvoorbereidend instrument kan zijn voor de toekomst en een spoorslag kan zijn voor het beleid in de Vlaamse Rand.

Ik ben ook heel blij dat alle bestuursniveaus die met dit beleid bezig zijn – regionaal, lokaal en bovenlokaal – betrokken worden. Dat kan perfect via het platform van de Vlaamse randgemeenten, waar die lokale besturen betrokken zijn, zodat de link blijft bestaan met dit studiecentrum.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken van de zogenaamde Brusselnorm en Brusseltoets

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag mag dan misschien wat abstracter lijken, maar er zijn toch een aantal praktische gevolgen aan verbonden. Ik was oorspronkelijk van plan om alleen over de Brusselnorm een vraag te stellen, maar de Brusselnorm en de Brusseltoets zijn onlosmakelijk

met elkaar verbonden. We weten ondertussen wat de Brusselnorm is, hoewel ik bij collega's merk dat de twee nogal eens door elkaar worden geïd.

We hebben ons vanaf 1999, maar hernomen in het regeerakkoord van 2004, voorgenomen om het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te beschouwen als een stad waar we als doelgroep 300.000 Nederlandstalige inwoners willen bereiken met onze gemeenschapsmateries cultuur, onderwijs, welzijn, jeugd, sport enzovoort.

We weten goed – en dat blijkt helaas ook uit verkiezingsuitslagen – dat die aantallen niet zonder meer vaststaan. Uit wetenschappelijk onderzoek over het taalgebruik in Brussel weten we ook dat er voldoende gronden zijn om dergelijk beleid te grondvesten en op de ingeslagen weg voort te gaan.

De noodzaak van deze Brusselnorm hebben we hier in het parlement met een motie goedgekeurd op 20 december 2006. Wat is er sindsdien gebeurd om de, op het eerste gezicht misschien wat abstracte en vage, Brusselnorm verder te concretiseren? Is er een kader, een procedure die aantoont dat een beleidsdaad en het budget wel degelijk aan de Brusselnorm beantwoorden? Hoe bakenen we die doelgroep van 300.000 mensen af?

Er wordt gesteld dat bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie in sommige beleidsdomeinen een zekere verstrakking optreedt, om niet het domein jeugd te noemen en de discussie over het taalgebruik bij de Werkingen met Maatschappelijk Kwetsbare Kinderen. Er wordt ook gezegd – dat zijn niet mijn woorden – dat het Stedfonds Vlaamser moet zijn.

Mijnheer de minister, ik vraag u niet om daarop te antwoorden. Ik zeg alleen dat we moeten opletten dat we niet in de eigen staart bijten, door enerzijds een vrij ruime norm te bekijken en anderzijds een aantal discussies te voeren die op het eerste gezicht tegengesteld lijken.

Ik weet dat u in het verleden al op deze vraag bent ingegaan, maar het is goed om de groep nog verder te verfijnen. Welke deeldoelgroepen onderscheidt u bij die 300.000 mensen?

De Brusseltoets is dan weer de techniek, zoals in het Vlaams regeerakkoord staat, waarmee we ervoor willen zorgen dat alle Vlaamse regelgeving wordt getoetst op de toepasbaarheid en de gevolgen in Brussel-Hoofdstad.

U hebt dat dan aan het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum toevertrouwd. Ik heb daarover ooit eens contact gehad met mensen van Vlekho die daar specifiek mee bezig waren.

Mijnheer de minister, hoever staat het met de uitkomst van dat onderzoek? Ik dacht dat u ons destijds beloofd

had om ons op het einde van vorig voorjaar in te lichten wat het resultaat was. Ik ben dat uit het oog verloren. We zijn nu weer een paar maanden verder. Het mag toch niet te lang meer duren voor het onderzoek zijn definitief beslag krijgt. Hoever staan we met dat onderzoek? Het onderzoek in verband met de Brusseltoets zal ons natuurlijk toelaten om de invulling van de Brusselnorm te bekijken.

Mijnheer de minister, ik zou graag concrete antwoorden op concrete vragen hebben. Ik ben natuurlijk ook steeds bereid om naar uw algemene beschouwingen over het globale probleem te luisteren.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Gatz heeft een reeks pertinente vragen gesteld. Ik zal daar niet verder op ingaan. De hele problematiek zal tijdens de begrotingsbesprekingen nog wel eens aan bod komen.

Sinds 1999 hebben we het in de VGC over de doelgroep van 300.000. Hoe wordt die doelgroep afgebakend? Tot wie richten we ons in het tweetalige hoofdstedelijke gebied? Misschien krijg ik daar vandaag eindelijk eens een antwoord op. In een vorige interpellatie heb ik die vraag ook gesteld aan voormalig collegevoorzitter Delathouwer. Ik heb daar toen geen antwoord op gekregen. Wel zei hij dat vertrokken wordt van de 6 miljoen Vlamingen. Dat aantal wordt gedeeld door een bepaald cijfer. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Daarmee is uiteraard de vraag nog niet opgelost tot wie men zich richt. In antwoord op mijn interpellatie van 12 oktober 2006, die onder meer over deze kwestie ging, hebt u zelf gezegd dat het allemaal niet zo relevant was. U stelde dat u een kwalitatief en geen kwantitatief beleid voor Brussel wilde voeren.

Het wordt nu toch eens tijd dat we weten hoe die groep van 300.000 wordt afgebakend en tot welke mensen we ons richten in Brussel. We zouden daar graag zicht op krijgen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer Gatz over het nut en belang van de Brusselnorm en de Brusseltoets, die daaruit zal voortvloeien.

We hebben nog anderhalf jaar te gaan voor het einde van de legislatuur. De klok tikt verder. Wanneer komen we iets meer te weten over het meetinstrument? In de vraag van de heer Gatz lees ik dat dit op het eind van dit jaar zou zijn. Moet u druk uitoefenen om daarover binnen een redelijke termijn een antwoord op te krijgen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Het reguliere Vlaamse Gemeenschapsbeleid moet onverkort toepasbaar zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en dit voor het geheel van de doelgroep op wie de maatregelen betrekking hebben. Dat is de theorie. Die omzetten in praktijk is niet altijd vanzelfsprekend. Er zijn twee instrumenten voor uitgedacht, en ook vastgelegd in het regeerakkoord. De heer Gatz heeft er duidelijk naar verwezen. Het gaat om de Brusseltoets en de Brusselnorm.

Ik bespreek eerst kort de Brusseltoets. We hebben afgesproken om alle Vlaamse decreet- en regelgeving op de toepasbaarheid in Brussel en op het effect op de band met Vlaanderen te toetsen. Waar nodig zouden we specifieke Brusselparagrafen inlassen en/of voorzien in de nodige middelen om een effectief beleid te ontwikkelen, rechtstreeks of via de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze Brusseltoets gebeurt voor elk beleidsdomein door de verantwoordelijke minister. Waar mogelijk moet deze Brusseltoets ook in overleg met de VGC gebeuren.

Ik wil onmiddellijk antwoorden op de politieke vraag of de voltallige Vlaamse Regering nog steeds overtuigd is van de noodzaak deze Brusseltoets door te voeren in beleidsbeslissingen die betrekking hebben op gemeenschapsmateries, gelet op de gewijzigde samenstelling. Ik ga ervan uit dat er eerder bondgenoten dan tegenstanders gekomen zouden zijn voor mijn beleid voor Brussel binnen de Vlaamse Regering. Maar wees gerust, dat was voordien ook al zo. Mijn antwoord is dus volmondig: ja, de Vlaamse Regering is nog steeds overtuigd van deze Brusseltoets. Ik heb althans geen enkele indicatie tegen.

Wanneer er regelgevend wordt opgetreden, is er de reflex om de Brusselse situatie in rekening te brengen. Dit is uiteraard zo bij mijn eigen bevoegdheden: Cultuur, Jeugd en Sport. Ik wil de Brusseltoets ook graag toepassen op de begrotingscijfers die we hier binnenkort gaan behandelen. Dit is ook zo bij Welzijn en Gezondheid, en ik mag hopen: nog meer het geval dan daarvoor. Het gaat zeker ook op voor Onderwijs, waar we juist naar aanleiding van de rondetafelconferentie de gesprekken voeren over het specifieke karakter van het onderwijsbeleid voor Brussel. En het geldt ook voor Gelijke Kansen, kortom: voor alle gemeenschapsmateries. De Brusseltoets zit ook verwerkt in de RIA-methodiek, al blijft die daar weinig verfijnd. Hierop kom ik straks terug.

Het tweede instrument uit het regeerakkoord is de Brusselnorm of de afspraak om de 300.000-norm te hanteren of de 5 percentnorm toe te passen. Dat is identiek. Hoe realiseer je de 300.000-norm? Door een budgettaire 5 percent toe te passen. Of hoe realiseer je de 5 percentnorm? Door ervoor te zorgen dat vanuit Brussel minstens 300.000 mensen meetellen in het gemeenschapsbeleid. Het ene verwijst naar het aantal mensen, het andere naar het budgettaire instrumentarium. Om geen

discriminatie te creëren, wordt dus minimaal 5 percent van het beschikbare budget voorbehouden voor ons doelpubliek, de mensen die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad leven. We toetsen alle beleidssectoren aan deze norm.

De Brusselnorm is er gekomen om het debat over de doelgroep van het Vlaamse Brusselbeleid uit te klaren. Het uitgangspunt, zoals ook in de Grondwet vastligt, is dat onze doelgroep in Brussel alle mensen zijn die zich tot onze instellingen en organisaties wenden. De Vlaamse Gemeenschap wendt zich tot die mensen die zich via Vlaamse instellingen tot de Vlaamse Gemeenschap bekennen. Die interpretatie geeft ook de Raad van State. Maar dat is dus het uitgangspunt, niet de totale doelgroep.

Om dat nu echter budgettair en logistiek werkbaar te maken, is er de 5 percentnorm. In Brusselparagrafen wordt die vaak voor de subsidiecriteria gebruikt. Bij budgettaire discussies nemen we dat in elk geval als uitgangspunt. Zo is bijvoorbeeld bij het actieplan 'flexibele en occasionele kinderopvang' overeenkomstig 5 percent van de middelen voorzien voor Brussel. U zult dat ook vaststellen bij het decreet op het lokaal sportbeleid, het decreet op het lokaal cultuurbeleid en het decreet op het lokaal jeugdbeleid, waar zelfs meer dan die 5 percentnorm budgettair en decretaal vastgelegd is.

Tot de effectieve doelgroep van beleidsmaatregelen behoren in elk geval alle Nederlandstaligen: de Brusselse Vlamingen in de klassieke, en wat mij betreft ook de toekomstgerichte betekenis van het woord. Maar het belangrijke aan de Brusselnorm is dat hij een brug vormt tussen de institutionele tweeledigheid en de meertalige, multiculturele realiteit. Vertrekkende vanuit de bestaande structuur biedt de Brusselnorm de mogelijkheid om een beleid uit te werken dat voldoende rekening houdt met de veranderde en veranderende Brusselse realiteit.

Het voorbeeld van het onderwijs is daarbij sprekend. Wij stellen daar vast dat de Vlaamse Gemeenschap er wel degelijk in slaagt om een beleid te voeren waarbij 5 percent van alle middelen in Brussel ingezet wordt. We slagen er vandaag in om de 300.000-norm, maar dan toegepast op jongeren, te realiseren. Ongeveer een derde van alle kinderen wordt via het Nederlandstalig onderwijs betrokken bij de Vlaamse Gemeenschap. Op 1 miljoen inwoners van Brussel is dat 30 percent, voor Vlaanderen is dat 5 percent.

Mijnheer Gatz, u stelt terecht dat ook de Brusselnorm wat vaag is. Ik heb daarom de opdracht gegeven aan BRIO om een onderzoek uit te voeren naar de effecten en de operationalisering of verfijning van de Brusselnorm en Brusseltoets. De studie heeft zijn tijd geleverd en is nog niet finaal opgeleverd. Ik kan wel al een aantal voorlopige conclusies meegeven.

Voor alle duidelijkheid, mijnheer Delva, we wachten voor de realisatie van het Brusselbeleid niet op deze norm. Ik zal te gepasten tijde aantonen dat we bij wijze van spreken elke dag meer gerealiseerd hebben op het terrein dan de realisatie van de Brusseltoets op basis van de Brusselnorm. Het komt er alleen op aan om voor de toekomst een sluitende waarborg te hebben dat ook andere beleidsverantwoordelijken dezelfde zorg blijven delen.

Voor wat de Brusselnorm betreft, schetst de voorlopige studie een genuanceerd beeld. Voor bepaalde sectoren, zoals de kinderopvang, wordt de norm duidelijk gehaald. Voor andere sectoren ligt de norm binnen handbereik, zoals de bibliotheeksector en vooral het Nederlandstalig onderwijs, waar je de norm al zou bereiken indien je de evolutie van het kleuter- en lager onderwijs zou doortrekken. Voor nog andere sectoren is de Brusselnorm veraf. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de Vlaamse zorgverzekering en het welzijnsbeleid in het algemeen.

De redenen waarom het streefcijfer voor sommige beleidsdomeinen al dan niet wordt gehaald, zijn velerlei en vinden hun oorsprong in een andere sociodemografische omgeving, maar ook in de concurrentie met het anderstalige aanbod, de verweving van lokale en regionale met internationale functies en dergelijke meer.

Wat de Brusseltoets betreft, geeft de studie onder andere een overzicht van de huidige Vlaamse regelgeving met betrekking tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In totaal gaat het wel om 56 decreten en besluiten die een specifieke Brusselparagraaf inschrijven. De studie stelt alvast voor om de regelgever geen strak carcan op te dringen, maar haar of hem voldoende bewust te maken van de Brusselse situatie en een leidraad aan te bieden bij de zoektocht naar relevante informatie omtrent Brussel.

De Brusselse demografische, sociaaleconomische en linguïstische context verdient hierbij de volle aandacht. De studie merkt terecht op dat een degelijke kennis van de Brusselse omgeving onontbeerlijk is voor de uitwerking van een krachtadig beleid. De uitwerking van een Vlaams gemeenschapsbeleid voor Brussel veronderstelt ook kennis van de andere institutionele actoren. Zo heeft het aanbod van de Franse Gemeenschap ontegensprekelijk een impact op het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap. Die wisselwerking is niet altijd even duidelijk, maar zou wel een meerwaarde vormen voor het Vlaamse Brusselbeleid.

De studie geeft ook aan dat een apart Brusseldecreet schrijven, in het algemeen of bijvoorbeeld specifiek voor onderwijs, om een heel aantal redenen niet zinvol is. Ik benadruk nog eens dat dit een studie is. De politieke conclusies moeten we zelf trekken.

Wat is dan wel zinvol? Overleg binnen de Vlaamse Regering en met de VGC, coördinatie, het opbouwen

van Brusselse vakkennis en dergelijke meer, dat zijn de sleutelwoorden die aan bod komen.

De voorlopige studie geeft alvast zeer waardevolle aanzetten voor de verdere uitwerking van de Brusselnorm en Brusseltoets. Op het vlak van een instrumentarium voor de Brusseltoets moet de studie echter nog verder worden verfijnd. Volgende week vindt hierover een gesprek plaats. Ik ga er in ieder geval van uit dat deze bespreking niet afgesloten kan zijn. Ik zal de commissieleden vanzelfsprekend verder informeren over de stand van zaken. Ook bij de begrotingsbesprekingen zal ik daarop terugkomen, omdat we dan ook een toets kunnen doen op basis van de bevoegdheidsdomeinen die onder mijn verantwoordelijkheid vallen.

Mijnheer de voorzitter, ik ga het hierbij laten voor vandaag. De bedenkingen van de heer Gatz en de andere collega's kunnen ertoe leiden dat we nog fijner gaan afbakenen wat ons doelpubliek is. In de voluntaristische gemeenschapspolitiek die de Vlaamse Gemeenschap in Brussel moet voeren, mag men echter niet te strikt bepalen op wie dat wel en niet toepasbaar is.

Het blijft belangrijk om een evenwicht te zoeken tussen de eigen identiteit en het behouden van de Vlaamse gemeenschap. Het lijkt mij nogal vanzelfsprekend, maar dat is het blijkbaar niet voor iedereen, dat in Vlaamse instellingen of organisaties die vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor 100 procent worden betoelaagd, het Nederlands als voertaal buiten kijf moet staan.

Wil dat zeggen dat niet-Nederlandstaligen niet welkom zijn? Integendeel. Voor de eerste keer in 40 jaar is onder meer de situatie in Brussel, bijvoorbeeld in het onderwijs en op socio-economisch vlak, van die aard dat bijvoorbeeld 'la liberté du père de la famille' van in de tijd, voor de eerste keer wel eens een omgekeerd effect kan hebben en als wapen van de francofonie tegen de francofonie ingezet kan worden. Dat wapen werd indertijd door de francofonie naar voren geschoven als onvoorstelbaar instrument om de verfransing te realiseren. Voor de eerste keer stel je vast dat een tegenbeweging op gang komt. Het geeft aan dat indien wij een voluntaristische politiek voeren, ook andere mensen met behoud van hun eigenheid en identiteit, perfect onderdeel kunnen zijn van die Vlaamse gemeenschap. Die Vlaamse gemeenschap kan zo aantonen dat het een open gemeenschap is en een verzamelnaam van verschillende gemeenschappen kan zijn.

In die zin vind ik dat de Brusselnorm een belangrijk instrument is om je voluntaristisch te richten naar andere gemeenschappen. De Brusselnorm is voor mij persoonlijk een instrument om mee verantwoordelijkheid op te nemen voor de realisatie van een echt interculturele samenleving of een interculturele stad en om je te verzetten tegen het monocultureel denken dat

sommigen nog steeds voorhouden en dat ik heel regelmatig in een aantal persorganen lees.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik dank de minister dat hij zo uitgebreid is willen ingaan op mijn ogenschijnlijk eenvoudige vraag.

Ik heb nog een kleine vraag en een bedenking. Het is me niet duidelijk wanneer de studie haar beslag echt zal kennen. Misschien is dat een delicate vraag?

Zelfs al ken ik de studie niet en zelfs al zou de studie zeggen dat een verankering in een Brusseldecreeet niet de beste oplossing is, toch denk ik dat het wel nuttig zou kunnen zijn om de hele discussie wel in een decreet te verankeren. Waarom? Omdat we nu twee keer op de goodwill van een regeerakkoord mogen rekenen wat nog altijd een contract is tussen partijen en niet meer dan dat. Ik zeg niet dat het de volgende keer zo niet zal zijn, want elke minister zal wel gemakshalve zeggen dat hij zich richt tot 300.000 Nederlandstaligen in Brussel. Van zogauw men er een financiële norm aan vastplakt, namelijk die 5 percent, ben ik niet zeker of het zo voor de eeuwigheid in de Vlaamse begroting en in dit huis geschreven zal zijn.

Het gaat me niet alleen om die centenkwesitie, maar het zou toch wel nuttig zijn om die discussie in een globaal decreet te verankeren dat enerzijds voluntaristisch van aard zou kunnen zijn, maar anderzijds ook duidelijk aangeeft welke meetbare elementen erin zitten, wat ook het nut van de studie is. Zo is het niet helemaal een blanco cheque, wat sommige Vlaams-Vlaamse collega's ons wel eens onder de neus wrijven.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, ik vond uw antwoord zeer interessant, zeker wanneer u het had over de voorlopige stand van zaken van de studie die momenteel gaande is. Er waren heel verhelderende zaken bij. Kunnen we op bepaald moment een voorlopige versie van die studie bespreken? Kunt u een formele tussenstand van zaken opmaken? Dat kan helpen om de dingen beter te evalueren.

Minister Bert Anciaux: Mijn ervaring heeft me geleerd dat aan wetenschappers tussentijdse evaluaties vragen, meestal niet geapprecieerd wordt. Ik wil ook absoluut geen argumentatie geven om het nog veel langer te laten duren. De einddatum is al enige tijd overschreden, dus ik wens dat het nu snel in zijn volledigheid wordt ingediend.

Ik ben graag bereid om daaraan in deze commissie een uitgebreid debat te wijden. Maar ik wil er eerst voorstellen aan koppelen. Het gaat niet over het rapport als dus-

danig. Het gaat over de beleidsconclusies die ik daaruit trek. Die hoeven niet zo erg te verschillen van wat de heer Gatz heeft gezegd. Daarom ben ik daarnet ook voorzichtig geweest.

Ik heb het aanvoelen dat in de studie vandaag eerder een terughoudendheid zit. Het is afwegen. We moeten opletten dat we niet, via een Brusseldecreeet bijvoorbeeld, een instrumentarium creëren dat ertoe leidt dat er een afremmende, minimalistische visie verankerd wordt, op een moment dat het voluntarisme meer dan ooit verantwoord is. Ik ben deze legislatuur gestart met de stellige overtuiging dat er voor het einde van de legislatuur een Brusseldecreeet moest zijn. Ik ben er nog altijd van overtuigd, maar ik heb de wijsheid of de waarheid niet in pacht. We moeten er eens rustig over nadenken.

In het voorjaar, vanaf januari-februari, wil ik in deze commissie het gesprek aanvatten over de studie en vooral over de conclusies die ik eruit trek. Dat is niet meer zo veraf, maar het moet haalbaar zijn. Indien we het nog deze legislatuur in een decreet willen vertalen, moeten we voor de zomer een akkoord hebben. Dan kunnen we dat tegen 1 januari 2009 realiseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
